

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/341/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211211737
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4211211737.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a. s. so sídlom Bratislava, Michalská 18, IČO: 36 854 140, zast. Mgr. Miroslavom Vilímom, advokátom so sídlom Bratislava, Michalská 9, proti odporkyni: Y. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., M. U. 2, o zaplatenie 6.199,19 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 2. marca 2012, č. k. 6C/199/2011-74 v spojení s opravným uznesením zo dňa 30. augusta 2012, č. k. 6C/199/2011-101, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania z r u š u j e a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti o započítaní platby 500 eur, ktorú odporkyňa vykonala dňa 20. 02. 2012 pre navrhovateľa, z r u š u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvého stupňa v dôsledku späťvzatia návrhu konanie v časti o zaplatenie 2.050,75 eura zastavil. Ďalším výrokom súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.153,48 eura spolu s úrokom z úveru zo sumy 2.888,58 eura vo výške 11,25 % ročne za čas od 16. 01. 2012 do zaplatenia, ďalej úrok z omeškania zo sumy 2.888,58 eura vo výške 20 % ročne za čas od 16. 01. 2012 do zaplatenia, ako aj úrok z omeškania zo sumy 439,22 eura vo výške 20% ročne za čas od 16. 01. 2012 do zaplatenia, ako aj úrok vo výške 25% ročne zo sumy 5,04 eura za čas od 08. 01. 2012 do zaplatenia, a náhradu trov konania v sume 587,40 eura, všetko v mesačných splátkach po 620 eur, ktoré splátky sú splatné 25. dňa toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok, počnúc 30. dňom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V poradí tretím výrokom súd rozhodol, že odporkyni sa započítava platba 500 eur, ktorú vykonala dňa 20. 02. 2012 pre navrhovateľa.

Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 497, § 708 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 120 ods. 3, § 160 ods. 1 OSP a zistený skutkový stav. Za preukázané považoval, že medzi účastníkmi konania vznikol právny vzťah uzavretím zmluvy o úvere a zmluvy o bežnom účte a tiež to, že odporkyňa uplatnenú pohľadávku navrhovateľa, čo do výšky a právneho dôvodu jej vzniku a príslušenstva, uznáva a je ochotná ju zaplatiť. S poukazom na zhodu tvrdenia účastníkov o celkovom dlhu odporkyne ku dňu 23. 01. 2012 v sume 4.153,75 eura a splatnosti pohľadávky, návrhu ako dôvodne podanému vyhovel a zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.153,48 eura, ktorú s poukazom na ust. § 160 ods. 1 OSP a súhlas navrhovateľa odporkyni povolil splácať v mesačných splátkach po 620 eur. Z dôvodu, že odporkyňa na pojednávaní konanom dňa 02. 03. 2012 preukázala platbu vykonanú v prospech navrhovateľa dňa 20. 02. 2012 v sume 500 eur, súd prvého stupňa samostatným výrokom započítal uvedenú sumu odporkyni ako vyrovnanie sporného dlhu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, ale len vo výške trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č.

655/2004 Z. z. za dva úkony právnej služby po 237,34 eura + 2x režijný paušál 7,41 eura + 20% DPH v sume 97,90 eura, spolu teda priznal náhradu trov konania vo výške 587,40 eura. Ostatné trovy vyhodnotil za neúčelné. Poukázal na to, že odporkyňa bola ochotná v zmierovacom konaní uznať uplatnenú pohľadávku a uzavrieť súdny zmier, ktorý však nebol uzatvorený len z dôvodu, že navrhovateľ sa nedostavil na súd a bez jeho prítomnosti nebolo možné uzatvoriť súdny zmier v nesporovom konaní. Dodal, že takéto konanie nepodlieha súdnemu poplatku, a preto nepriznal navrhovateľovi ani náhradu trov z titulu súdneho poplatku.

Proti tomuto rozsudku, v časti týkajúcej sa náhrady trov konania a v časti započítania platby 500 eur, vykonanej odporkyňou dňa 20. 02. 2012 pre navrhovateľa, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa ním jeho zmeny tak, že odporkyňa bude povinná nahradiť navrhovateľovi trovy súdneho konania pozostávajúce z navrhovateľom zaplateného súdneho poplatku a z náhrady trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby vo výške 881,36 eura, ako aj náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z navrhovateľom zaplateného súdneho poplatku za odvolanie a trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby vo výške 293,96 eura. Vytýkal súdu nesprávne právne posúdenie veci, tvrdiac, že v Občianskom súdnom poriadku a ani v Zákone o súdnych poplatkoch nie je nikde uvedené, že súdny zmier musí byť uzatvorený ústne do zápisnice na pojednávaní. Naopak, z ustanovenia § 11 ods. 7 Zákona o súdnych poplatkoch podľa neho vyplývalo, že uzatvoriť súdny zmier môžu účastníci aj v písomnej podobe, ktorú potom zašlú súdu na schválenie. Zdôraznil, že on ako navrhovateľ nepodal na súd návrh na začatie zmierovacieho konania, ale podal návrh na vydanie platobného rozkazu a až následne, po dohode s odporkyňou podal na súd návrh na schválenie súdneho zmiernu v zmysle § 99 OSP. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že sa jedná o nesporové konanie, pretože podľa neho sa jednalo o sporové konanie, ktoré sa začína podaním návrhu na začatie konania a z ktorého v zmysle § 5 ods. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch vzniká poplatková povinnosť, ktorú si on ako navrhovateľ splnil v plnom rozsahu. Zastal názor, že návrh na schválenie súdneho zmiernu bol súdu doručený pred prvým pojednávaním vo veci samej, a teda súd prvého stupňa mal podmienky na schválenie súdneho zmiernu pred prvým pojednávaním vo veci samej. Rovnako nesúhlasil ani s nepriznaním náhrady trov konania za úkon právnej služby - písomné podanie na súd (čiastočné späťvzatie), pretože tento úkon musel uskutočniť, aby nebol v časti konania neúspešný, keďže zo strany odporkyne došlo k čiastočnému plneniu. Výrok súdu o započítaní platby 500 eur, vykonanej odporkyňou dňa 20. 02. 2012, považoval za zmätočný.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolaním (§ 212 ods. 1 OSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, je treba podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (ods. 2) a v časti o započítaní platby 500 eur, ktorú odporkyňa vykonala dňa 20. 02. 2012 pre navrhovateľa, je treba podľa § 221 ods.1 písm. i) OSP zrušiť.

Pre absenciu odvolania ostatné výroky nadobudli právoplatnosť.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ svojím návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 13. 07. 2011, domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.199,19 eura, spolu s úrokom z úveru zo sumy 5.693,04 eura vo výške 11,25% ročne od 06. 07. 2011 až do zaplataenia, úrokom z omeškania zo sumy 5.693,04 vo výške 20% ročne od 06. 07. 2011 do zaplataenia, úrokom z omeškania zo sumy 180,55 eura vo výške 20% ročne od 06. 07. 2011 až do zaplataenia a trovy konania vo výške 555,56 eura. V žalobnom návrhu navrhovateľ uviedol, že odporkyňa si u navrhovateľa otvorila účet na základe Zmluvy o bežnom účte zo dňa 15. 03. 2007 a zároveň navrhovateľ s odporkyňou uzatvoril Úverovú zmluvu „IMPULZ“ dňa 20. 03. 2007, na základe ktorej poskytol odporkyni peňažné prostriedky vo výške 600.000,- Sk. Okrem toho navrhovateľ na základe žiadosti odporkyne uzatvoril s odporkyňou Dodatok č. 3 Úverovej zmluvy zo dňa 12. 03. 2010, na základe ktorého jej poskytol peňažné prostriedky formou kontokorentného úveru do výšky úverového

limitu 19.800,- eur. Keďže odporkyňa poskytnutý úver nesplácala riadne a včas a dlh nezaplatila ani po tom, ako bola na jeho zaplatenie vyzvaná v Poslednej výzve na zaplatenie dlžnej čiastky dňa 13. 03. 2011, nastala splatnosť úveru dňa 31. 03. 2011.

Následne podaním zo dňa 06. 07. 2011, doručeným súdu prvého stupňa dňa 26. 07. 2011, navrhovateľ navrhol súdu prvého stupňa, aby v zmysle ustanovenia § 99 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozhodol o schválení súdneho zmiereu. Na základe podania navrhovateľa súd prvého stupňa nariadil pojednávanie za účelom uskutočnenia zmierovacieho konania podľa § 67 a nasl. OSP. Nariadeného súdneho pojednávania sa navrhovateľ, ani jeho právny zástupca nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnili a žiadali rozhodnúť bez ich prítomnosti na základe podania zo dňa 06. 07. 2011. Odporkyňa okrem toho, že vyjadrila súhlas so zmierom, uviedla, že podľa dohody s navrhovateľom riadne spláca dlžnú sumu. Podaním zo dňa 20. 01. 2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 23. 01. 2012, navrhovateľ zobral svoj návrh v predmetnej veci v časti 2.050,75 eura späť podľa ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak došlo k zastaveniu konania (napríklad podľa ustanovenia § 96 ods. 1 OSP v prípade, že navrhovateľ vzal účinne späť návrh na začatie konania), nemá zásadne žiadny z účastníkov (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP) právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Povinnosť nahradiť trovy zastaveného konania možno uložiť niektorému z účastníkov podľa § 146 ods. 2 OSP a to na základe prvej vety tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa druhej vety tohto ustanovenia odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne.

Podľa § 142 odsek 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania. Plnia dve základné funkcie - preventívnu a sankčnú. Nevyhnutný vznik trov konania takmer v každom súdnom konaní pôsobí preventívne pred zbytočným alebo svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal. Sankčná povinnosť trov sa prejavuje v povinnosti osôb, ktoré zapríčinili, že trovy vznikli, uhradiť účastníkovi trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli.

V danom prípade súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania dospel k záveru, že v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, ale len vo výške trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby podľa § 142 ods. 1 OSP. Dôvodil tým, že ostatné trovy konania boli neúčelne vynaložené, pretože súdny zmier nemohol byť uzatvorený len z dôvodu, že sa navrhovateľ na súd nedostavil a bez jeho prítomnosti nebolo možné uzatvoriť súdny zmier v nesporovom konaní. Dodal, že toto konanie nepodlieha súdnemu poplatku, a preto navrhovateľovi náhradu súdneho poplatku nepriznal, ako aj mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia len za dva úkony právnej služby.

Obsah spisu svedčí o tom, že súd prvého stupňa neposúdil dostatočne celý komplex okolností relevantných pre rozhodnutie o náhrade trov konania, pretože sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že v určitej časti (t.j. v sume 2.050,75 eura) došlo ku kvalifikovanému späťvzatiu žalobného návrhu zo strany

navrhovateľa a je potrebné, aby súd prvého stupňa aj v tejto časti rozhodol o náhrade trov konania. V rámci tohto rozhodovania je potrebné, aby sa súd prvého stupňa riadne vysporiadal s dôvodmi, pre ktoré došlo k späťvzatiu žalobného návrhu a podľa toho aplikoval buď ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) OSP, alebo § 146 ods. 2 OSP.

Pretože súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec v časti trov konania a svoje rozhodnutie v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, ani neodôvodnil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 157 ods. 2 OSP, je rozhodnutie súdu v tejto časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Takýmto postupom súdu prvého stupňa bola účastníkovi - navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom, s ohľadom na právo účastníka podať odvolanie proti rozhodnutiu s náležitosťami uvedenými v ust. § 205 ods. 1 OSP. Ak rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je riadne odôvodnené, účastník nemá možnosť vyjadriť sa v odvolaní ku skutočnostiam, ktoré súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol. Nedostatok riadneho a náležitého odôvodnenia bráni odvolaciemu súdu vôbec posúdiť jeho správnosť. Z rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, vôbec nie je zrejmé, za aké úkony právnej služby súd prvého stupňa nepriznal navrhovateľovi náhradu trov konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd nemohol vo veci rozhodnúť, pretože, ak by vec posúdil po právnej stránke inak ako súd prvého stupňa, odňal by účastníkovi možnosť konať pred súdom, keďže k inému právnomu posúdeniu veci by sa nemohli vyjadriť a došlo by aj k porušeniu zásady dvojinstančnosti konania pred súdom.

V ďalšom konaní sa súd prvého stupňa bude zaoberať vecou vo vyššie naznačenom smere, opätovne rozhodne o trovách konania účastníkov a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s § 157 ods. 2 OSP. V novom rozhodnutí zároveň súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

Preskúmaním výroku o započítaní platby 500 eur, ktorú odporkyňa vykonala dňa 20. 02. 2012 pre navrhovateľa, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti nie je vecne správne. Ak prvostupňový súd považoval za preukázané, že odporkyňa po podaní návrhu uvedenú sumu zaplatila a navrhovateľ v tejto časti návrh späť nevzal, mal návrh v tejto časti ako nedôvodný zamietnuť, a nie samostatným výrokom rozhodnúť o tom, že odporkyňa sa uvedená platba započítava. Pretože zákonné dôvody na vydanie takéhoto rozhodnutia neexistovali, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa započítania platby 500 eur, ktorú odporkyňa vykonala dňa 20. 02. 2012 pre navrhovateľa, podľa § 221 ods. 1 písm. i) OSP zrušil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.